

tilfredsstille saa vel Tilhængere som Modstandere af den kommunale Valgretsreform.

Lovforslaget vil, hvis det gennemføres, udfylde et Hul i vor humane Lovgivning ved at aabne Adgang til Understøttelse udenfor det offentlige Fattigvæsen af saadanne værdige trængende, som ikke kunne faa Hjælp enten som Alderdomsunderstøttelse eller i Henhold til Lovene om Ulykkesforsikringen og Sygekasserne, og tillige vil Forslaget jo være i Kommunens økonomiske Interesse. At Lovene ogsaa vil kunne misbruges ved, at der ydes Understøttelse til Personer, som Lovforslaget ikke er beregnet paa, skal jeg indrømme, og jeg ved ogsaa, at der næres adskillig Betænkelighed i saa Henseender fra flere Sider. Men man tør vel haabe, at de kommunale Raad ville have Indsæende med, at saadant ikke sker, og i alt Fald søge at hindre Gentagelser. Det vil jo kunne ske gennem de kommunale Tilskud.

Jeg antager i øvrigt, at Lovforslaget bør forhandles nærmere i et Udvalg, og jeg skal tillade mig senere at stille Forslag om Udvalgs Nedsættelse.

**J. L. Hansen:** Baade af humane og økonomiske Grunde er det nødvendigt, at der sker en Forandring i den nuværende Tilstand paa det her omhandlede Omraade. Jeg finder, at den højtærede Minister har været heldig ved Affattelsen af Lovforslaget, navnlig ogsaa med Hensyn til mange af de vanskelige Spørgsmaal vedrørende Fattigforsørgelsen. Hidtil har det jo væsentlig været saaledes, at baade forskyldte og uforskyldte trængende have været henviste til det offentlige Fattigvæsen og have nydt samme Skæbne. Dette kan ikke vedblivende gaa an; der maa ske en Søndring, saaledes at de, der ville hjælpe sig selv, ikke komme til at lide en Straf, om man vil, og berøves deres borgerlige Rettigheder.

Jeg kan fuldt ud slutte mig til det foreliggende Forslag, ogsaa i Henseende til de Punkter, som den ærede sidste Taler (Johnsen) tog Afstand fra. Med Hensyn til Hovedbestemmelsen, som er den, at der oprettes Hjælpekasser, der skulle yde Hjælp til værdige trængende for at værne dem mod at komme under det offentlige Fattigvæsen, kunne vi vist alle være fuldstændig enige, og jeg takker den højtærede Minister, fordi han ikke har givet indskrænkende Bestemmelser, men kun kort og godt sagt, at Hjælpekasserne skulle yde værdige trængende Hjælp til Selvhjælp. Det er den Vej, vi skulle ind paa.

Med Hensyn til Bestemmelsen om, at der kan ydes Hjælp til værdige trængende udenfor Forsørgelseskommunen, mener jeg, at der er truffet nogenlunde det heldigste og det retteste, der kan træffes i dette noget vanskelige Spørgsmaal. Vi maa se at komme bort fra det Stavnbaand, som har været en Ulykke for vort Fattigvæsen i saa mange Aar. Misbrug vil der altid kunne ske, men efter den Sammensætning, som Kassernes Bestyrelse efter Forslaget faar, og efter hele den Offentlighed, der indføres, tror jeg, at vi ville blive vægede mere derimod end tidligere, hvor der er gaaet adskilligt i Svang med Hensyn til, at Kommuner have søgt at forhindre, at Folk i Opholdskommunen erhvervede sig Forsørgelsesret. Jeg tror ikke, at der, saaledes som Stillingen nu vil blive, og navnlig som Paragraffen nu er affattet, i saa høj Grad vil være Fare for, at Opholdskommunen vil gøre disse uværdige Skridt for at forhindre, at Folk erhverve Forsørgelsesret i Kommunen.

At kræve Samtykke af højere Myndighed til, at Sogneraad og Byraad give Tilskud til Hjælpekassen, synes jeg, at vi i den Tid, vi nu leve i, ikke kunne fastholde, og navnlig vil det, synes jeg, se lidt underligt ud, at der skal søges om Tilladelse til at give Tilskud til en Kasse, naar Staten paa Forhaand erklærer, at den er villig til at give sit Bidrag til det Tilskud, der ydes. Jeg tror derfor, at vi godt kunne gaa med hertil, selv om det ikke stemmer med den nuværende Kommunallov. Man kan dog i Tilfælde, hvor Lovgivningsmagten erkender, at det er rigtigt, udmærket godt foretage en Forandring i en bestaaende Lov.

Det ærede Medlem (Johnsen) ankede ogsaa over, at Kvinderne blive baade valgberechtigede og valgbare til Bestyrelsen for Hjælpekassen. Jeg mener, at det er en udmærket Bestemmelse og et godt Fremskridt. Her, hvor det gælder at undersøge Forhold i de enkelte Hjem, mener jeg, at der kan Kvinden udmærket røgte sin Gerning og være med. En Vejledning, en Hjælp, en Trøst, en Opmuntring kan i mange Tilfælde have lige saa stor Betydning som en Pengehjælp, og der kan ingen Tvivl være om, at Kvinden baade med Interesse, Iver og Indsigt vil tage sig af denne Sag; det tror jeg, ingen kan tvivle om. I mange Tilfælde er det jo lige saa vel Hustruens som Mandens Skyld, at der er Trang i de fattige Hjem, og der vil en Kvinde med sit Instinkt og sin Erfaring kunne give Hustruen i Hjemmet mangt et godt Raad, som en Mand ikke